

[Grønning.]

imod og har ved tidligere Lejlighed vist, at jeg ikke har noget imod under de Forhold, der er gældende ved Grundforbedringsarbejder, at give disse Arbejdere en Fortrinsstilling. Men spørger man i Dag: Hvilke Arbejdere er daarligst stillede i Samfundet, er det den Klasse Arbejdere, som har sikret sig mod at tage Del i de Byrder, som bliver det hele Samfunds, eller er det de Arbejdere, som staar udenfor? — kan jeg ikke se rettere, end at det er de Arbejdere, som staar udenfor, der er daarligst stillede. Og det er dem, som Regeringen ønsker at udelukke fra at faa Del i dette Arbejde. Jeg tror ikke, det er en forstandig Politik; jeg tror, det vil være en klog og forstandig Politik at opgive § 9.

P. D. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Juul udtalte, at Venstre havde ikke haft Bud efter en Lovgivning som den her foreliggende. Nu skal jeg være den første til at indrømme, at det er noget tvivlsomt, hvor stor Betydning denne Lov vil faa, naar den bliver ført ud i Livet. Men jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at sige, at naar der bliver gennemført Lovforslag til Gavn for Landbruget, er det almindeligt, at Venstre ikke er med til at gennemføre en saadan Lovgivning.

Maa jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem med Hensyn til Udtalelserne om § 9, at det glædede mig at høre, at det ærede Medlem udtalte, at han holdt paa, at Stædigheden var størst i Regeringspartierne, thi denne Udtalelse er nemlig et Bevis for, at det ærede Medlem indrømmer Rigtigheden af mine Udtalelser fra før om, at det kunde drøftes, hvem der var de stædige, de, der holdt paa § 9, eller de, der ønskede, at Paragraffen skulde udgaa. Det ærede Medlem har gennem sin Udtalelse indrømmet, at Stædigheden i alt Fald ogsaa er til Stede i Venstre.

Oluf Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister kom ikke ind paa de Betragtninger, jeg havde gjort gældende, og mente at kunne afvise dem med, at jeg skulde have omtalt visse Medlemmer af Raastofkommissionen. Jeg gør opmærksom paa, at jeg har ikke benægtet, at der var en Slags Landbrugere med i denne Kommission, men efter at have læst Kommissionens Indstilling maa jeg alligevel hævde, at saa vidt jeg kan se, er den bygget alene paa en enkelt sagkyndigs Indstilling.

Ministeren forstod aabenbart ikke de

Betragtninger, jeg var inde paa. Jeg vil gerne gentage dem. Er det ikke saadan, at man maa anse Bygning af Ensilagebeholdere for at være rentabel for Landbruget? Og dersom man anser disse Beholdere for at være rentable, hvorfor skal der saa gives rentefrie Laan? Jeg synes, at disse to Ting staar daarligt til hinanden. Hvis det virkelig er rentabelt for Landbrugerne at bygge Ensilagebeholdere, er det da ogsaa ligetil, at de betaler Rente af de ydede Laan. Hvor kan Staten forsvare at optage et nyt Statslaan paa 5 Mill. Kr. til en Rente og saa udlaane det rentefrit? Er det ikke det samme, der skete i Ebberrød Bank? Er det den Maade, hvorpaa man omgaa offentlige Midler, at man laaner mod Rente og udlaaner rentefrit, oven i Købet til Foranstaltninger, som man selv mener skal være rentable? Jeg synes ikke, det er en sagligt forsvarlig Løsning, som er fremkommet i det Lovforslag, som her foreligger.

Til det ærede Medlem Hr. Juul maa jeg sige, at jeg selvfølgelig er glad over, at Venstre nu vil være med til at afskaffe alle Privilegier. Bare Partiet altid kan huske det, naar det ikke alene gælder Teori, men ogsaa gælder Praksis. Jeg har en vis Grund til at tvivle derom, for Venstre har jo givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, naar § 9 blev slettet, til Trods for at hele det foreliggende Lovforslag er et eneste stort Privilegium. Det er den Maade, hvorpaa Partiet Venstre vil afskaffe Privilegier: de skriver i deres Presse: Væk med alle Privilegier, samtidig med at man gaar ind for at skabe nogle nye Privilegier.

Hermed sluttede Forhandlingene.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, og § 4

vedtoges uden Afstemning.